

Julia Ventura

Baseret på en sand historie

»Jeg har familie her på jord, hver og en er god mod mig« (Børnenes Sangbog, s. 45).

Lad os finde grejet. Nu skal der »Lufiskes,« sagde far.

Hayden smilede, da han så sig omkring. Alt strålede og summede af liv. De havde hele søen for sig selv!

Hayden fulgte efter far om bag bilen og løftede tasken med fiskegrej ud af vognen. Den var tung, men det havde han ikke noget imod. Han ville løfte noget, der var dobbelt så tungt for at fiske med far.

Fiskestængerne slog mod hinanden, da far trak dem ud. »Det ser ud til, at Dan er faldet i søvn,« sagde far. »Vil du vække ham?«

Hayden holdt et suk tilbage.

»Ja, da!«

Han havde næsten glemt, at hans lillebror, Dan, også var kommet med. Dan sprang altid om og talte højt.

Han ville skræmme alle fiskene væk.

Han så ind ad det åbne vindue.

»Vågn op, Dan.«

Men Dan sov dybt.

Hayden tøvede. Med lidt held ville Dan måske sove på hele turen.

Hayden trak stille fisketasken hen til fars fiskested på bredden.

»Her er madding, orme og det hele!«

Far tog tasken. »Tak«. Så kiggede han op. »Hvor er din bror?«

Hayden kiggede hen på bilen. Lige pludselig spekulerede han på, hvordan *han* ville have det, hvis han

vågnede op et fremmed sted. Ikke godt. Han ville faktisk nok blive ret bange. Og Dan var kun fem.

»Lige et øjeblik, far. Jeg kommer lige om lidt.« Men da han kiggede ind i bilen, var Dan forsvundet.

Hayden kunne ikke høre de summende insekter mere. Alt var blevet helt stille.

»Dan er her ikke!« råbte Hayden.

Far skyndte sig hen til bilen og kiggede efter.

»Han er sikkert ude og lede efter os,« sagde han. »Der er kun gået et minut. Han kan ikke være langt væk.«

Hayden forsøgte at bevare roen, men hans mave begyndte at slå kolbøtter. »Må jeg bede en bøn?«

»Det, synes jeg, er en rigtig god ide.«

Hayden takkede vor himmelske Fader for sin lillebror og bad, om de måtte finde Dan med det samme, så han ikke skulle være bange.

Da Hayden var færdig med at bede, følte han ikke den samme klump i brystet.

Far lagde armen om ham. »Hvis du nu var Dan? Hvor ville du så gå hen?«

Hayden lagde mærke til, at døren på den anden side af bilen stod åben. Dan havde nok ikke set dem på bredden. Hayden pegede på et spor i nærheden. »Jeg ville sikkert være gået den vej,« sagde han.

De skyndte sig ned ad sporet.

Hvert sekund føltes langt og tungt. Mens Hayden gik, havde han en bøn i hjertet. Efter nogle få skridt,

drejede sporet og de kunne se Dan forude.

»Dan!« råbte Hayden.

Dan vendte sig og smilede.

»Hej, hvor var I gået hen?«

Tiden føltes normal igen. Hayden løb hen til Dan og krammede ham tæt.

»Hvor er jeg glad for, at vi fandt dig,« sagde han. Han bad en hurtig bøn i hjertet og sagde tak.

Dan grinede bare. »Hvor er fiskene?«

»Kom, så skal jeg vise det,« sagde Hayden. Han havde lyst til at løbe ned til søen. »Lad os se, hvem kan fange en fisk først. Jeg skal nok hjælpe dig med at sætte madding på.« ■

Forfatteren bor i Georgia i USA.

På fisketur

Hayden glædede sig meget til at skulle på fisketur! Hvis bare Dan ikke var kommet med ...